

ПОТОЦИ

Новославъ
Августиненъ
Вѣстникъ Задѣца

1 Декември
1928 г.

Цена 3 лв.

Одобрѣнъ отъ Министерството на Народното Просвѣщение съ заповѣдъ № 5395 отъ 22 декември 1927 год.

Редакция и администрация: Книгоиздателство Ив. Коюмджиевъ, София, ул. Ц. Самуилъ, 50.

ПЪЮ К. ЯВОРОВЪ

ИСТИНСКОТО му име е Пъю Крачоловъ. Когато далъ въ едно списание да се напечата първото му голѣмо стихотворение, редакторътъ му прибавилъ презимето Яворовъ. И отъ тогава той става известенъ съ името си име.

Въ всички читавки и христонати има Яворови стихотворения. Много отъ тѣхъ децата знаятъ наизустъ. Но много малко знаятъ какъвъ човѣкъ и поетъ е билъ Яворовъ.

Той отдавна вече е покойникъ.

Родното мѣсто на Яворовъ е гр. Чирпанъ. Когато се е родилъ—въ щастливата за България година 1877, освободенето му отъ турско робство—надъ локвата на малкия Пъю две орионци сѫ орисвали бъдещия му животъ. Едната казала:

— Да раснешъ и порастнешъ, голѣмъ човѣкъ да станешъ. Отъ твоего сърдце пѣсни да се дѣлатъ. Твоего име да не слеза отъ устата на млади и стари. И да пребѣде въ вѣчността.

А другата продължила:

— Тъй да бѣде! Щастливъ хората да те сѣятъ, а самъ щастие нивга да не видиши. Стрдания вѣчно да разжискватъ сърдцето ти и въ кръвъ пѣснитъ ти да се обливатъ. Така живѣятъ избранициитъ. И ти така да живѣешъ. Винаги смъртта по плѣта да те слѣдва. И самъ, накрай, рѣкка връхъ себе да повдигнешъ.

Тъй и стана. Малчикътъ Пъю пораста, чудни пѣсни написва и името му се обожествява. Но въ страдания нивга животътъ му. Най-после не можа да издржи голѣмнитъ мжки и загина трагично.

Това бѣше въ 1914 година. Така трагично загина голѣмниятъ поетъ на България. Изпълниха се пророчитъ и предсказанията на двѣтъ орионци.

Яворовъ събра най-хубавитъ си стихотворения въ една книга, която озаглави „Подиръ свѣнитъ на облацитъ“. Яворовъ обичаше народнитъ пѣсни и затова отъ тѣхъ взе най-хубавитъ и ги презагъла въ нови пѣсни, които озаглави „Хайдушки пѣсни“. Той написа и две драми, които се играва на времето въ Народния театръ. Тѣзи драми сѫ: „Въ политъ на Витоша“ и „Когато гръмъ ударилъ“. Яворовъ написа и една хубава биография (живописание) на македонския родолюбецъ Гоце Дѣлчевъ, съ когото сѫщата азъ Македония и работила за нейното освобождение отъ турцитъ.

Никола Никитовъ

Малчикътъ корабостроителъ

ДУХНА ВЪТЪРЪ

Духна вѣтъръ отъ усон
И небо провисн,
Ширнаха се безъ граница
Тъмно-модри висини.

И звездитъ къмъ земята
Гледатъ съ уплахъ и тжга;
Тѣ еддамъ я разпознаватъ —
Кална, дрипава сега.

П. К. Яворовъ

Малката кино-артистка Куртневъ, прочула съ своето зубаво игра.